

Resereportage från vår segerrika resa till Serbien 2008

Lördag 5/7 avresedagen

Samlingen på Kastrop i avgångshall 2 blev jobbig eftersom det fanns många resenärer förutom vi, som skulle checka in, så vi fick samlas utanför till en början.

När vi sedan långt om länge fick checka in, låg inte transithallen långt borta för oss där alla fastnade i taxefreeshopen – som vanligt. Många fick en matbit i sig och framför allt dricka eftersom vi väntat länge på de goda dryckerna. På planet fick vi spartanska sandwichs med juice eller vatten.

När vi efter ca 2 timmar landade i Belgrad kom bagaget fram fort, så vi fick komma på den väntande bussen, som tog oss till en vägkrog där Sasa mötte oss och hade förhandsbeställt en välsmakande rätt bestående av kolgrillade kycklingfiléer med deras inhemska öl, som föll väl i smaken – alla var mycket törstiga i den för oss plötsliga värmen. Sedan gick färden snabbt till vårt ”hotell” i Nis med sovande resenärer.

Söndag 6/7 första dagen på hotellet och förberedelse

Våra rum på ”hotellet” var lite spartanska efter våra mått mätt, men de dög dock och var framför allt prisvärda (vi bodde och åt gratis under dessa dagar).

Gemensamt fick vi en för oss lite annorlunda frukost, som alla gladdes åt och var nöjda så långt.

Tillsammans med våra ”guider” gick vi i samlad trupp till centrum av staden där de flesta passade på att växla till dinarer i bankomater samt ta en öl eller kaffe. Målet för denna vandring var platsen för festivalen där vi skulle framträda dagen efter. På vägen hem tog vi ton till en spontan sång i porten, en i tegel valvmurad entré, till den gamla turkiska borganläggningen där festivalen skulle hållas.

Återfärden gick via centrala Nis till hotellet.

Lunchen blev också en liten annorlunda upplevelse, men dock med välsmakande soppa och rätt – det fanns ett antal olika alternativ så det fanns alltid något som passade var och en.

På eftermiddagen hade vi en repetition på hotellets översta våning.

På kvällen besökte vi festivalanläggningen för att lyssna på några ryska ungdomliga körer, som undertecknad genast döpte till ”putinboys”. Vi lyssnade även på en damkör från Moskva. Det var en god stund för örat – och ögat. Därefter gick vi till vårt hotell och dinerade.

Måndag 7/7 repetition och sångframträdande

Efter frukost hade vi fri disposition vilket innebar att de flesta spenderade tiden på stans shoppinggata, som var i 2 våningar dvs. under gatuplanet fanns ett lika långt shoppingstråk, som den ovanförliggande huvudgatan och där låg affärerna tätt som en hagelskur. Bankomaterna fick gå i ett. Efter lunchen hade vi uppsjungning i en skolsal på plan 5 ett rum med aircondition – troligtvis det enda i huset. Där förmanade Sasa oss på ett mycket påtagligt sätt, som fick oss att räta på ryggarna och inse allvaret inför dagens konsert.

Sedan var det dags för marsch till festivalplatsen för att repetera och kolla ljudanläggningen mm.

Eftermiddagen var avsatt för välbehövlig vila och mental förberedelse inför kvällens kraftsansträngning.

På kvällen väl vid festivalplatsen var det en spänd förväntan inför vårt framträdande.

Så var vi då där - målet för vår resa. Inmarschen gick bra enligt vår egen uppfattning även om en del av våra närmsta supportrar tyckte att vi såg ut som en samling ”lufsande gubbar”.

Väl inne på scenen fick vi känna på rampljuset inverkan – framför allt på kroppstemperaturen.

Sasa blev välkomnad med stora applåder eftersom han är ”bygdens son” och han fick oss att - med sitt lugn och sin strålande glädje - slappna av fullständigt.

Våra supportrar fick snabbt ändra uppfattning, för när vi rivit av första sången – Vintern ra... – på ett sätt som vi aldrig sjungit den förr, så fick vi väldiga applåder.

Vi körde vår repertoar i raskt tempo – vilket var påbjudet – och mellan sångerna fick vi våldsamma applåder och ”bravorop”. Det var en svettig stund och under Sasa kunde man skönja en våt fläck. Vi andra var också väldigt svettiga men framför allt mycket nöjda, eftersom vi märkte att Sasa på ett påtagligt sätt visade sin förtjusning över vår disciplin och vårt kunnande dvs. hela framförandet. Efter konserten vid utmarschen fick vi t.ex. höra ”heja Malmö” eller ”heja Sverige” och efteråt kom flera åhörare fram och gratulerade oss till en väl genomförd konsert.

Vi kände oss väldigt nöjda med vår insats, i synnerhet för att vi fick så god respons från publiken, något som inte andra körer fått, som vi noterat.

På vägen hem till hotellet bjöd kören hela sällskapet på öl, eller vin för den som så ville, på en mysig restaurang intill floden Nisava, som rinner genom staden.

Tisdag 8/7 eftertanke och prisutdelning/avslutning

Denna förmiddag var det förberett för en utflykt till en spa-anläggning ett par mil utanför Nis. De som var intresserade tog gemensamt taxi (7 st) dit. Det visade sig vara en lummig oas för relaxing med fin anlagd parkanläggning (delvis med pågående renoivering) bland gamla lövträd och intill en dalgång med utsiktsplats. Flera möjligheter fanns för picknick för medhavd matsäck. I ett gammalt hotell i parken fanns möjlighet för ett varmt bad i deras ”spa-anläggning” för de som kände för det.

Sedan var det en stund för vila och avkoppling på hotellet.

Efter middagen bar det åter iväg till festivalplatsen för att dels lyssna på ytterligare körer bl a Nis akademiska kör, som Sasa har tillhört och även dirigerat. Denna dag sjöng han solo tillsammans med en sångerska i kören. Moderna och mycket inspirerande sånger framfördes.

För övrigt uppträdde en turkisk sång- och danstrupp med avancerade nummer.

Så till slut när klockan slagit 24.00 var det tid för prisutdelning. Arrangörspotentaterna hade ett drygt jobb att dela ut de drygt 20 olika priserna. De var allt från bästa komposition till framförande och teniska färdigheter samt publikens pris. OCH!

Hurra!

Efter utdelning av ett par priser meddelades att kören från Malmö och Sverige nämligen:

MALMÖ KVARTETTSÅNGSÄLLSKAP HADE VUNNIT PUBLIKENS GUNST OCH EFTER RÖSTNING BLIVIT UTSEDDA ATT FÅ DERAS PRIS!

Vilken underbar grej, vi trodde knappast våra öron. Och inte nog med det, så fick vi även motta (dvs. Sasa) **stadens hederspris**, som endast delas ut till **en** kör vid varje festival för bästa framträdande.

Priset består av en miniatyr av en känd staty i staden – en gammal krigisk ryttare (Alexander) till häst på stor sockel – och den var ganska tung men bars hem med glatt hjärta till hotellet.

Även om vi kom hem sent var det svårt att somna denna natt.

Sasa överöstes med gratulationer från många av hans gamla bekanta i denna stad.

Han var överlycklig t.o.m. mer vad vi i kören var.

Detta är körens största triumf i dess 100-åriga historia.

Kören vid framträdandet vid sångfestivalen i Nis 2008

Körens representanter vid prisutdelningen

Sasa vid sitt soloframträdande med "sin gamla" kör

Sasa tar emot körens pris - stadens hederpris

Onsdag 9/7 förflyttning till hotell Breza

Bussfärden tog drygt 2 timmar och efter rumsfördelningen fann sig alla till rätta och en del utnyttjade inomhusbadet, andra gick en runda i den lummiga grönskan runt hotellet.

Lunchen äts enskilt och därefter var det fri disposition för var och en.

De flesta av oss smälte vår stora triumf och kände sig väl till mods med stärkt självförtroende. Många av oss tog en runda ner i byn för att sondera terrängen - affärerna.

Kvällens måltid avåts med en kolgrillad kotlett med tillbehör och vin.

Därefter gjorde var och en som de behagade.

Torsdag 10/7 besök i två kloster

Förmiddagen disponerade vi fritt och efter lunch åkte vi med buss till ZICA - ett kungligt kloster, vilket hade genomlidit krig, förstörelse och röveri genom sin 900 åriga historia. Vi fick en redogörelse av en där boende nunna, som kunde dess historia på sina fem fingrar.

Därefter åkte vi till nästa kloster, som hette STUDENTICA. Där stämde vi upp med tre sånger i kyrkan nämligen: Helig, helig, Nocturne och Sverige.

Det är något visst med sång i kyrka med dess speciella akustik.

På kvällen hade vi gemensam middag.

Fredag 11/7 besök i Zlatibor

Denna dag var en höjdpunkt under vistelsen på hotell Breza i Vrnjaca Banja, men kanske också den jobbigaste. Vi åkte först buss i 3,5 timmar för att därefter gå på tåget, som skulle föra oss vidare på en rundtur på berget. Den här järnvägen byggdes ursprungligen på tidigt 20-tal som en smalspårig transportjärnväg från Belgrad till Sarajevo men lades ned på 30-talet. Under 60-talet började konstellationer av intresserade personer att bit för bit restaurera järnvägen, för att kunna driva den i ideellt syfte, för att så småningom bli en attraktion för turister m fl. Det var en fantastisk upplevelse, att åka i dessa gamla vagnar från början av förra seklet.

Utsikten och vyerna längs spåret var helt formidabla och kan inte göras rättvisa ens genom foto – men det togs många, var så säkra. Det fanns små oaser längs spåret med servering av mat och dryck. På en del platser var det uppbyggt små utsiktsaltaner för fotografering och beskådning av den underbara naturen.

Det hela var mycket mäktigt och svårt att ta till sig genast.

Väl tillbaka till påstigningsstationen väntade en förbeställd lunch bestående av helgrillad regnbågslox med tillbehör och vin – naturligtvis.

Hemfärden anträdde med vår buss därefter. Vi ett stopp vid en by, som bestod av nybyggda trähus i gammal stil, där en känd serbisk filmregissör spelat in en film, fick vi en extra fika.

Dagen avslutades sent efter en lång bussfärd hem till en middag.

Lördag 12/7 relaxing

Efter en på olika sätt jobbig vecka beslöts att den här dagen före hemresan kunde var och en disponera på ett sätt som passade dem själv bäst.

Söndag 13/7 hemresa

Buss till flygplatsen i Belgrad där vi tillbringa dagen fram till flygets avgång kl 18:25.

Hemfärden gick smärtfritt utan några som helst problem. Väl hemma var alla nöjda och glada.